

August Varenius

**Gloriae Patris Et Filii Et Spiritus S. Qui Tres Unum Sunt & vocantur ... In ipso
Sacratissimae, individuae & adorandae Trinitatis solemni a. cl lc LXV.**

Rostochi[i]: Kilius, 1665

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735661537>

Druck Freier Zugang

98.

GLORIÆ
**PATRIS ET
FILII ET SPIRITUS S.
QUI TRES UNUM SUNT**

& vocantur יהוה אלהים

*In ipso Sacratissima, individua & adoranda TRI-
UNITATIS solemni a. c. l. o. l. c. LXV.*

**RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
AUGUSTUS VARENIVS,**

Collegii Theolog. h. t. Decanus, Consistorii
Ducum Assessor,

Ad summi mysterii devotissimam medi-
tationem, ad inseparabilis & ineffabilis Majestatis reli-
giosissimam venerationem, ad reverentissimam in
conspectu DEI Trin-unius ambulationem, omnium
ordinum civibus Academicis STUDIOSIS inprimis,
ne, per occasiones nundinarum, sint dedecorum
vel emtores pretiosi, vel patratores,
commendandam,

SACRUM HOC EXPLICAT.

ROSTOCHI,
Typis JOH. KILII, Acad. Typogr. Anno c. l. o. l. c. LXV.

Iquis inter solemnes Christiano-
rum dies, quos anniversaria festivitate,
condunt, Majestate sanctissimi Numinis
tremendus, & summi mysterii religione,
reverendus est, hic ipse sanè est, qui Sa-
cratissimo Christianæ vetustatis instituto,
fulgidissimoq; per tot secula exemplo pe-
culiari venerationi COÆTERNÆ,
COEQUALIS INEFFABILITER IMMUTABILIS ET IN-
SEPARABILIS SACROSANCTÆ TRINITATIS UNIUS
ÆTERNI DEI dedicatus est, CUI CHERUBIM ET SERA-
PHIM *incessabili voce proclamant*: SANCTUS, SANCTUS,
SANCTUS DOMINUS ZBAOTH: *pleni sunt cæli & terra Ma-
jestatis gloria tua!* Quod si ad solius admirabilis *scala cælestis*
objectum sibi dormienti spectaculum, quondam expergesa-
ctus attonitusq; Jacobus exclamavit: *Certè JEHOVA est in hoc*
loco, quod ego nesciveram, & magis atq; magis reverentiâ ductus:
Quàm reverendus, inquit, est hic locus! Nihil est hic, nisi domus
Dei, & hæc est porta cæli (Gen. XXIX, 16. 17.) Si ad repræsentata
throni, Dominiq; Zbaoth insidentis throno magnificentiam,
Musiciq; Seraphimorum *Tezozim* decantantium melodiam,
tremuerunt templi postes, & ipse visione dignatus Propheta
pallore pariter & miserabili voce: *Hei mihi! quod excindor,*
quia vir pollutus labiis sum, & in mediopopuli polluti labiis habito,
cum oculi mei viderint Regem illum JEHOVA ZBAOTH, tremo-
rem confessus, admirabili pruna Sacramento per unum Seraphi-

norum

horum illorum curandus fuit, & ad audiendam vocem DOMI-
NI de magnifico throni suggesto fulminantis Oratoris, confir-
mandus (Jes. VI. â v. 1. ad 8.) Si ad quandam sive justitiæ, sive
misericiordiæ divinæ adumbrationem, per aquas primò talaris,
deinde genua pertingentes, novissimè torrentes vastitate transitum
non præbentes, exclamavit quondam Propheta: NON POSSUM
TRANSIRE, quia alte sunt aqua, aqua enatanda (Ezech. XLVII. 3.
4. 5.) David autem non torrentes solùm: sed & montes maximos,
& magnas abyssos, fontem vite, lucemq, quâ non fruamur sine su-
perna luce (Ps. XXXVI. 7. 10.) Paulus ipse raptus in Paradisum
seu tertium cælum, Auditor verborum ineffabilium, inscrutabilia &
impervestigabilia cuncta, pathetica voce Confessor agnovit (II
Corinth. XII 4. Rom. XI. 33.) Quas non sive mortalis infirmita-
tis querulas confessiones, sive Majestatis reverendas admira-
tiones, & plenos religione tremores nobis exprimeret medi-
tatio throni SS. TRINITATIS, ex quo prodeunt fulgura, toni-
trua, voces, ante que sunt ardentes septem igneæ lampades, in cujus
circuitu sedent XXIV Candidati coronatiq, Seniores, & auditur vox
Angelorum multorum, quorum numerus millies centena millia, & de-
cies centena millia, unâ cum 4. animalibus intus totis oculis conci-
nentium: SANCTUS, SANCTUS, SANCTUS, DOMINUS
DEUS ILLE OMNIPOTENS, QUI ERAT, QUI EST, ET
VENTURUS EST! INSIDENTI THRONO, GLORIA, HO-
NOR ET ROBUR IN SECLA SECLORUM! Coram,
quo XXIV. Seniores procidunt, coronas abijciunt, adorantes illum
viventem in secla seclorum Apocal. c. IV. â v. 4. c. V. II. 13. Quan-
tò magis nobis, non tam nunc de imperscrutabili judiciorum via-
rumq, sapientiâ, quàm ipsâ ESSENTIA, quâ DEUS summè unus
existit in tribus distinctis personis, quæ sunt PATER ET FILIUS
ET SPIRITUS SANCTUS, in hoc festorum dierum primario
meditationem parantibus exclamandum illud Paulinum: Ω
βὰθ Ⓢ. i. e. O PROFUNDITAS! Nam EX EO, & PER eum, &
IN ipsum

IN ipsum sunt OMNIA. IPSI SIT GLORIA IN SECU-
 LA Amen (Rom. XI. 33. 36.) Constat illud, vel ex ipso breviario
 mysterii, quod, ut de consensu nostrarum Ecclesiarum cum ve-
 teri Catholica tum ante, tum post Nicanum Concilium publicè con-
 stet, malumus magni AUGUSTINI, in palatio Patrum famam me-
 ritorum posthumam, per vivaces post obitum chartas celeberrimi,
 primarii quæ, quam nostris nunc exprimere vocabulis. Ita verò
 ille lib. unico de fide & symbolo c. IX. *Fides, inquit, incuncta*
tenenda est, ut Deum dicamus Patrem, Deum Filium, Deum spiri-
tum sanctum, neque tres Deos: sed istam Trinitatem Unum Deum,
neque diversos naturam: sed ejusdem substantiam: neque, ut Pater aliquando
sit Filius, aliquando sit Spiritus S. sed, ut Pater semper Pater, Filius
semper Filius, & Spiritus S. semper Spiritus S. Addit Augustinus
 saluberrimam clausulam, qua tanti mysterii scrutatoribus
 modestiam pariter inculcat & reverentiam: *Nec (ita pergit)*
temerè aliquid de invisibilibus affirmemus, tanquam scientes: sed
tanquam credentes, quoniam videri nisi mundo corde non possunt.
 Aureum planè venerabilis Episcopi consilium. *Per fidem sci-*
bic ambulamus, non per adspectum (II. Cor. V. 7.) Quod de
 Deo scimus, in quantum Deo manifestante, & vel ipsis cordibus
 inscribente cognoscimus, ac prout fas est, animadvertimus, ve-
 rum quidem est: sed quàm tenue, quàm imperfectum, quàm
 languidum! Neque adeò scientiæ vel intellectus evidentia
 hic indulgendum: sed fidei, quæ non evidentiū est argumentum
 Hebr. XI. 1. Et videt etiam fides quoque: sed velut per transen-
 nam, velut in enigmate, non פנים בפנים, non coram: I. Cor. XIII,
 12. Et nec sic quidem videt, qui cordis sordibus impeditur, quia
 prout non nisi mundi corde Deum videbunt: ita nec nunc beati sunt,
 nisi qui mundi corde. Matth. V. 8. unde præclare notatū ab Augu-
 stino: quoniam invisibilia Dei non videntur, intelligentiâ sc.
 salutari, nisi mundis corde, illos solos credentes aliquid affirma-
 re, non scientes. Monuit alibi idem Augustinus libro contra
 epistolam

*epistolam Fundamenti: In Catholica Ecclesia dari sincerissimam
 sapientiam: sed ad cuius cognitionem pauci spirituales in hac vita per-
 veniant, ut eam ex minima quidem parte, quia homines sunt: sed ta-
 men sine dubitatione cognoscant: ceteram quippe turbam non intelli-
 gendi vivacitas: sed credendi simplicitas tutissimam facit. Scilicet
 præter hanc credendi simplicitatem, agnoscit quoq; intelligendi vi-
 vacitatem dari apud perfectiores Christianos: sed quos spirituales,
 ipse paucos appellat, & qui ipsi etiam, quicquid de invisibilibus af-
 firmant, non affirmant, tanquam scientes: sed tanquam credentes,
 & mundi corde. Plenius hanc ὁμοῶς οὐ μὲνως seu extra controver-
 siam maximi pietatis mysterii, solutioni perplexarum quaestionū
 præmittit, summam l. i. de Trinitate c. 4. Omnes, inquit, quos lege-
 re potui, qui ante me scripserunt de Trinitate, quæ est Deus, divinorum
 librorum veterum & novorum Catholici tractatores, hoc intenderunt
 secundum scripturas docere, quod Pater & Filius, & Spiritus S. unius
 ejusdemq; substantiæ inseparabili equalitate divinam insinuent uni-
 tatem. Ideoq; non sint tres Dii: sed unus Deus, quamvis Pater Fi-
 lium genuerit, & ideo Filius non sit, qui Pater est: filiusq; à Patre sit
 genitus, & ideo non sit Pater, qui Filius est: Spiritus Sanctus nec Pa-
 ter sit nec Filius: sed tantum Patris & Filii Spiritus, Patri & Filio
 etiam ipse coequalis, & ad Trinitatis pertinens unitatem: non tamen
 eandem Trinitatem natam de Virgine Mariâ & sub Pontio Pilato
 crucifixam & sepultam tertio die resurrexisse, & in cælum ascendisse:
 sed tantummodò Filium. Nec eandem Trinitatem descendisse
 in columbæ specie super baptismum, aut die Pentecostes post ascensio-
 nem Domini, sonitu facto de cælis sedisse super anumquemq; eorum:
 sed tantummodò spiritum sanctum. Nec eandem Trinitatem dixisse
 de cælo: Tu es filius meus: sed tantummodò Patris vocem fuisse ad
 Filium factam, quamvis Pater & Filius, & Spiritus S. sicut insepa-
 rabiles sunt, ita inseparabiliter operentur. Hec, inquit, etiam
 mea fides est, quoniam hæc CATHOLICA FIDES est. Amplissimus
 hic daretur campus repræsentandi Hæreticorum castra, & o-
 sten-*

stendendi, quomodo nulli magis, quàm principalissimis fidei
Christianæ Articulis, sc. de SS. TRINITATE & INCARNA-
TIONE, blasphemâ, nulliq; Christiano Magistratui ferendâ
contradictione infensi sint, & cum illis *generationem æternâ Filii*
ex substantiâ Patris, æternam unigeniti existentiam, & tam Filii,
quàm Spiritus S. personam divinam petulantissimis infandisque
vocalibus proscindant, qui non tam *Arianî*, quàm à dogmatis
hæretici Antesignano tum vetere, seculo 4. *Photiniani*, tum
recentiore, seculi superioris *Michaele Serveto*, ante Annos 110.
Genevæ combusto, Servetiani dici malunt, & post Antecesso-
res Socinos, Sociniani. Deprecantur equidem sectæ nomen
& sub EVANGELICORUM speciosiore gaudent incedere,
cognomine: si tamen in rem præsentem ventum fuerit, de tan-
tis sibi gratulantur Antecessoribus, exaggerantes, *Photinum*,
fuisse Christianum, Christi servum, cum quo ipsi in hac causâ velint
appellare ad Christum, Servetum fuisse sibi Fratrem & Messia ser-
vum, qui vitam profundere quàm sententiam de Jesu, quàm veram
esse credebat, deserere maluerit, quæ res valde jucundam apud se reli-
querit ejus memoriam & perpetuam apud omnes homines commen-
dationem & apud Deum gloriam paritura conf: Theoph. Nicola-
id. in refut. tract. de Eccles. p. 22. Smalc. contra Franzium p. 10.
In promptu foret remonstrare, quomodo in negativis hæreticis,
illis ex asse conveniat cum veteribus Arianis, & superiori secu-
lo Bernæ capite plexo *Valent. Gentili*, sic Trinitatem crassissi-
mè per tres essentielles Spiritus defendente, ut non agnosceret
essentiam, & verum Deum, nisi Patrem Christi, neque verò
Filium vel ex nihilo vel in tempore genitum: sed ab æterno & ex sub-
stantiâ Patris, quod ipsum dogma Arianorū posteriorum fuisse,
cui nunquam subscripturus fuisset Arius, testis Augustinus l.
6. Trin. c. I. Quid enim? *Tres personas coæternas, Filium* ὁμοού-
σιον, *Spiritum S. ὁμοούσιον, personam divinam*, negavit Arius: ne-
gant omnes novi Photiniani, vel Sociniani. In negativis autem
non

non solum: sed & *positivis* (Catholicorum ipsarumque Canonica-
 rum scripturarum iudicio) *haeticis*, sibi cum *Serveto*, *Photino*,
 & per hos, ex asse cum *Paulo Samosateno*, imò, quoad unam perso-
 nam seu sublatam omnem in Deo distinctionem personalem
 cum *Hermogene*, *Praxeas*, *Noeto*, *Sabellio* consensum intercedere.
 non saltem non ipsi negare possunt: sed & ex collatione veterum
 illorum haeticorum (Vid. August. libris de haes.) cum
 dogmatibus horum novorum Photinianorum in propatulo
 est. Ut crimine ab uno discere liceat omnes, scripserat Franzius:
De primâ personâ hodie nullam litem inter ullos esse. Exagitat Fran-
 zium nostrum Smalcius: *Quomodo, inquit, lis non est, si pri-
 mam personam non agnoscunt, cum quibus disputat Franzius? Qui
 enim secundam & tertiam personam non agnoscit, quomodo primam
 agnosceret? Aliud est, agnoscere eum pro vero Deo, qui ex mente
 Trinitariorum prima persona est, & aliud, agnoscere eum pro primâ
 personâ, qui verus Deus est. Fatemur, inquit, Patrem esse perso-
 nam divinam, eumque solum talem esse, qui à seipso extiterit. Filium
 personam esse non diffitemur, eamque divinam: sed longè diversâ ra-
 tione, quam quâ Pater est persona divina! Quicquidenim divi-
 num Christus habet, id totum habet ex beneficentiâ Patris. Spiritus S.
 autem persona nec est nec esse ullo modo potest.* Scripserat Fran-
 zius: *De solâ aeternitate Filii Dei esse controversiam inter orthodo-
 xos & Photinianos.* Respondet Smalcius: *Non solam istam ab
 aliis confictam, à vobis verò hactenus defensam Filii Dei aeternita-
 tem impugnamus: verum etiam id, quod in unâ numero Dei essentiâ
 statuitis tres personas, & quod spiritum sanctum, qui in Deo natura-
 liter inest, personam esse non minus imprudenter asseritis, quod
 denique duas in Christo naturas confingitis.* Vid. Smalc. in disp. de
 Trin. p. 5. II. 15. Apparet ex his indoles blasphemia Spiritus Pho-
 tiniani, & Character Antichristi, qualem describit Johannes:
*Quis est mendax nisi qui negat Jesum esse Christum illum? Hic est An-
 tichristus, qui negat Patrem & Filium. Quisquis negat Filium, nec
 Patrem*

*Patrem habet. Qui agnoscit Filium etiam Patrem habet. Quicumque Spiritus non proficitur Jesum Christum in carnem venisse, ex Deo non est: sed hic est ille Spiritus Antichristi, qui jam nunc in mundo est. I. Joh. II. 22. 23. c. IV. 3. Atque utinam, qui sub signis Hominis peccati, Filii perditionis, in Templum Dei Cathedralam (seu jurisdictionem in omnes totius orbis Episcopos, ipsosque fideles, quod attinet & forum conscientiae & externam Ecclesiae disciplinam, cum privilegio infallibilitatis in statuendis & definiendis quae spectant articulos fidei, & potestate statuendi de regnis, de fortunis, imò capitibus Regum ac Imperatorum) sibi, primatumque sumentis, cujus futurae, cum Apostasia omnium maximae, revelationis, Pauli tempore Romae dabatur Imperiale Obstacle, quo scilicet longè post aetate Apostolicam sublato, revelandus erat ó avp-
 μ & illustri adventu Domini abolendus. II Thess. II. 4. 6. 8. Utinam inquam, qui sub hujus signis militant, non ostenderent cum damnatissimis illis Hæreticis Syncretismum, concedendo: Dogma de SS. Trinitate ex scripturis non nisi probabiliter haberi, quin, abstracta Traditionis regulam vel ipsius Ecclesiae auctoritatem, contrarium teneri posse, dogma Nicenum de consubstantialitate Filii cum Patre non haberi ex solis scripturis, locum Joh. X. 30. Ego & Pater unum sumus, non necessario nec liquidò probare Filium Patri ó παρόντων, admittere de solâ concordia voluntatis sensum, Patres ante Concilium Nicenum, unam numero divinitatem vel essentiam non credidisse, & de Trinitate adeò aliter, quàm nunc, sensisse, vel locutos esse, quibus aliisque portentis, horribilis illius decreti de valore scripturarum, extra Ecclesiae auctoritatem si foret, fabulis Aesopi pari vel inferiore (quàm Hermannii Colonien-
 sis, & Viti Mileti sceleratissimam vocem, Hosius, ut piam admisit, Petrus de Soto sic levi immutatione expressit: Dicamus inquit, modestius: sine auctoritate Ecclesiae Scriptura S. auctoritatem non habet. Scriptura dubia est, & circa illius sensum Ecclesiae sententia est expectanda. Hoc certissimè fatemur: vid. Sot. defens. Cathol.*

Cathol. Confess. p. 1087. Hof. tom. I. oper. adv. Brent. prolegom. Miletus in discuss. err. Heshuf. 6. p. 21.) quas de myrto vel quernâ fronde corollas, ovationis & præclaræ scilicet absque prælio & sine cæde victoriæ materias Socinianis nectant, ex *Valeriani Magni judicio de Catholicorum & A Catholicorum credendi regulâ* (in quo contra Anonymum Socinianum disputans insigne judicii deliquium magnumque causæ Catholicæ præjudicium publicavit) ex Petavio item c. 21 dogm. Theol. de Sanctis. Trinitate, jamdudum constat. Noravit quidem tantum præjudicium in Pontificiis superiore seculo Calvinus tum alibi, tum in Institutionibus l. 4. c. 8. n. 16. sed qui quantum perversâ præcipuorum scripturæ dictorum ad hoc SS. Trinitatis mysterium pertinentium, expositione præjudicaverit, non ex scriptis solum de Calvino Judaizante inter Hunnium & Pareum publicè constat: sed & ex ipsâ Antesignani Photinianorum in colloquio Alba-Juliano Blandratæ voce publicâ, qui Collocutoribus Calvinianis opponentibus locum Joh. 10. 30. *'Ego & Pater unum sumus'* respondit: *Auditores relegamus ad unicum Calvinum, qui veteres Scriptores palam carpit, qui locum hunc ad unitatem essentia detorserunt*, vid. Act. secundi diei. Licebat huc asserre quorundam A. Confessionis, prout videri voluerunt, Sociorum assertiones, de fide sc. TRINITATIS & hujus mysterii propositione sub V. T. non nisi implicitâ, quarum pericula à celeberrimo Theologo Hülsemanno p. m. aliisque sinceris Theologis detecta, quàm novorum Photinianorum *οκλογια* obfirmaverint, & insultandi Catholicæ fidei materiâ subministraverint, imò id obtinuerint ut nomen SS. Trinitatis propter illos blasphemetur inter hostes, vel ex publicato nuper scripto Socinianorum, cui titulus: *Revelatio Catholicismi veri vel: gründliches Urtheil von der friedsamsten und gewissensten Lehre der Christen* p. 15. & seq. legere licet. Quàm Bellarminus in præfat. librorum de Christo Luthero

B

impu-

imputans Arii dogma, & tum *ὑποουσιον*, tum TRINITATIS
 odium, perversitatis & Criminis falsi specimen pudendum
 reliquerit, vel inspectio *Epistola ad Latomum*, quam Crimi-
 nator allegavit, ostendere, magnumque Lutherum post fa-
 ta absolvere poterit, inprimis, si conferantur, quæ de *Patri-
 bus Antiochenis* contra Samosatenum hæretico sensu af-
 firmantem Christum *ὑποουσιον*, Catholicè negantibus *Homooou-
 sion*, de Concilio Sardicensi, unam tantum in DEO *hypostasin*
 defendente Bellarm. habet l. 2. de Christo c. 3. §. *Sunt autem*,
 & l. 2. c. 4. §. *Neg. bis*. Revocat nos ipsum SS. Trinitatis *ὑποου-
 sion* mysterium, de quo summâ & excellentissimâ cum reve-
 rentiâ loquendum pariter ac sentiendum jam supra notavi-
 mus, &, prout magnus Augustinus in æternum Pontificio-
 rû, quos supra designavimus, opprobriû, loquitur l. 1. de Tr.
 secundum AUTORITATEM SCRIPTURARUM SAN-
 CTARUM, velut, *in sublimi & celesti culmine collocatarum*: Se-
 cundum quam demonstrandum quod ita fides habeat, maxime in iis
 ubi queritur unitas Trinitatis, Pater, Filius & Spiritus S. quia, nec
 periculosius alicubi erratur, nec laboriosius aliquid queritur, nec fru-
 ctuosius aliquid invenitur. Præstat adorare SS. Trinitatem, quàm
 de illâ perorare. Præstat precatione, quàm disputatione ad
 exemplum magni AUGUSTINI, concludere, quem præe-
 untem l. 15. de Trinitate nos reverenter nunc sequimur, vel
 ex ipsâ hâc librorum de Trinitate clausula notantes, nec sci-
 re nec docere nec in ipsâ precum formula exprimere ma-
 gnum AUGUSTINUM quicquam voluisse, nisi secundum scri-
 pturas: Domine Deus noster credimus in te Patrem, & Filium,
 & Spiritum Sanctum. *Neg. enim diceret VERITAS*: Ite & bapti-
 zate omnes gentes in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti,
*nisi Trinitas esses. Nec baptizari nos juberes Domine Deus in ejus
 nomine qui non est Dominus Deus. Neque diceretur voce divinâ*:
 Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus unus est: *nisi Trinitas
 ita esses, ut unus Dominus Deus esses. Si tu Deus Pater ipse esses & Fi-
 lius*

*lius Verbum tuum JESUS CHRISTUS ipse non esset, & donum ve-
strum Spiritus S. non esset, non legeremus in literis veritatis: Misit
Deus Filium suum: nect u, ô Unigenite, diceret de Spiritu S. Quem
mittet Pater, in nomine meo: & quem ego mittam vobis à
Patre, Ad hanc REGULAM FIDEI intentionem meam dirigo.
Domine Deus meus exaudi me! Coram te est firmitas & infirmitas
mea. Illam Serva. Istam sana. Auge in me ista, donec me reformes ad
integrum.*

Supereft *Ordinis* nostri breve Colloquium. Quicquidenim commen-
tati sumus, illi prout attollendo scripsimus, ita, ne quid desit, hanc quoque
clausulam dedicamus. Quid de summâ TRINITATE, quæ rebus omnibus
Incomparabiliter antecellit, ante perplexas quæstiones, quæ, quantum flagitat
necessitas, Cathedris Academicis tutissime relinquuntur, Christiano cuicunque
Credendum sit, jam supra signavimus ex Augustino, nec cuiquam nunc id ob-
scurum, postquam vel in ipsum corpus Romanarum legum transivit, inte-
grumque, quin ex merito primum, Codicis explevit titulum dogma de SUM-
MA TRINITATE, pulcherrimo sanè documento, sic jus omne dicendum,
sic intelligendum, ne quid sive doceatur, sive committatur, quod displiceat
SUMMÆ TRINITATI. Displicet autem TRINITATI, (cujus tanta con-
stat Inseparabilitas, ut cum Trinitas hominum non possit unus Homo dici, ta-
men in illâ Trinitate sit & dicatur UNUS DEUS) *divisio*. Nec in duobus
Theologiæ mysteriis primariis pejus audiunt Hæretici, quàm *Dividentes &
Confundentes*. TRINITAS quid est? Respondet Johannes: CHARITAS.
I. Joh. IV. 4. In illâ naturali Charitate Filius non minor Patre mittitur à Patre,
quia generatur à Patre: Spiritus S. nec Patre, nec Filio minor mittitur à Patre,
Filioque, quia spiratur ab utroque. Summus in nos TRINITATIS flagrat
amor. Rex Regum, Dominus Dominorum, solus habens immortalitatem, solus incolens
inaccessam lucem, quem nec vidit hominum ququam, nec videre potest (I. Tim.
VI. 16.) accommodat se mortalibus auribus, in voce, sonituq; tuenti de cælo
status violenti: mortalibus oculis, non in columbæ solum corporali specie: sed
& in nostro mortali Schemate, manifestatus (prout habet magnum pietatis
mysterium) Deus in carne, nec alio fine nisi signandorum terris vestigiorum.
flagrantissimæ supereminentisque Charitatis quæ sic ex illâ flamma de-
scendit ut omnes credentes in illâ TRINITATE sint UNUM Joh. XVII. 21.
Ephes.

Ephel. IV. 2. 3. 4. 5. 6. Propter hanc *unitatem* baptizatur in unum *Patris, Filii Spiritus Sancti Nomen*, PATRE nos adoptante, FILIO consumatissimi meriti thesaurum nobis applicante, SPIRITU SANCTO regenerante nos & *impresso sigillo* de Cœlesti patrimonio confirmante. Teneamus Concordiam fugientem! SERENISSIMIS, Provinciæ, nec minus Universitati, quæque præbet huic hospitium, civitati, precemur UNITATEM, studiumquæ sincerum, ne quid contra Formulam cœlestis CONCORDIÆ: Licet oprandum, tales esse Christianos, ut nec actione sit opus, nec jurejurando, tamen, si temperata charitas ac necessitas jubeat, actioni nullum: sed vindictæ privatæ maximum datur obstaculum religionis. At si separari non potest ab illis vocabulis actio, per quæ deminuitur de maiestate TRINITATIS, talis admitti non debet in foro terrestri TRINITATIS, cujus præsentis in *judicio* iudicium vel ipsum suggerit memoriale nominis ELOHIM.

Quod si leges, in quas RECTORES juravimus, non admittunt inter Professores Academicos *processus injuriarum*: sed id volunt, ut compendio meliore contentiones ac discordiolæ quoque componantur, si consonant his sumorum Jctorum voces, si volunt, in *casu dissensionis inter personas insignes*, ex quâ Respublica possit turbari, publicumque scandalum, dari, non hortari saltem *iudicem posse*: sed & compellere partes ad concordiam, quid adeo moramur, quid meditamur, quæ nec ad bonam valetudinem faciunt, nec ad Academiæ dignitatē? Quin vel in Festo SS. TRINITATIS amplectimur consilium concordis UNITATIS:

Et vos STUDIOSI, nobis, si nominis impletis mensuram, præcipuus amor & Academicæ seges felicitatis, reverenter, hoc inprimis agite solennitatis & nundinarum tempore. Nolite *Πισχυσιζειν*. Tollite barbarum morem, quem displicere SS TRINITATI non ignoratis. Non quidem patitur Sol ille maculas: sed nec vult, vos afferre. Vult vos nundinas, & lucrum terrestre despiciere: de cœlesti margaritâ, de lucris regni cœlorum sollicitos esse. Vult vos, etiam si pariamini, quod fas haut erat, ultioni divinæ vel ipsi Magistratui bonitatem vestræ causæ permittere, non, causam mediocre per tumultum, vel vindictæ privatæ specimen expedire. Facite quod facere jubent observaturos maculas solares incomparabilis artis Magistri, neve Sol DEUS observatorio circulo vobis excidat, flexis genibus innitimini, Filium, qui lux lucis est æternæ, lux cœterna luci, de quâ lux est, adorantes. Sic mundi, corde DOMINUM PATREM, FILIUM, SPIRITUM S. videbitis!

PP. sub Sigillo Rectoratus.

lius Verbum tuum JESUS CHRISTUS ipse non
strum Spiritus S. non esset, non legeremus in liter
Deus Filium suum: nec tu, o Unigenite, diceret
mittet Pater in nomine meo: & quem ego
Patre, Ad hanc REGULAM FIDEI intentio
Domine Deus meus exaudi me! Coram te est fa
mea. Illam Serva. Istam sana. Auge in me ista, de
integrum.

Supereest Ordinis nostri breve Colloquium. Qu
tati sumus, illi prout attollenido scripsimus, ita, ne qui
clausulam dedicamus. Quid de summâ TRINITAT
incomparabiliter antecellit, ante perplexas quæstiones,
necessitas, Cathedris Academicis tutissimè relinquuntur
credendum sit, jam supra signavimus ex Augustino, ne
scurum, postquam vel in ipsum corpus Romanarum
grumque, quin ex merito primum, Codicis explevit titu
MA TRINITATE, pulcherrimo sanè documento, si
sic intelligendum, ne quid sive doceatur, sive commit
SUMMÆ TRINITATI. Displicet autem TRINIT
stat Inseparabilitas, ut cum Trinitas hominum non possit
men in illa Trinitate sit & dicatur UNUS DEUS) de
Theologiæ mysteriis primariis pejus audiunt Hæretici
Confundentes. TRINITAS quid est? Respondet Joh
I. Joh. IV. 4. In illa naturali Charitate Filius non minor
quia generatur à Patre: Spiritus S. nec Patre, nec Filio n
Filioque, quia spiratur ab utroque. Summus in nos
amor. Rex Regum, Dominus Dominorum, solus habens immor
inaccessam lucem: quem nec vidit hominum ququam; ne
VI. 16.) accommodat se mortalibus auribus, in voce, se
status violenti: mortalibus oculis, non in columbæ solum
& in nostro mortalium Schemate, manifestatus (prout h
mysterium.) Deus in carne, nec alio fine nisi signandorum
flagrantissimæ supereminentisque Charitatis quæ sic
scendit ut omnes credentes in illa TRINITATE sint U

um ve

Misit

Quem

obis à

dirigo.

rmittas

mes ad

mmen-

roque

mnibus

flagitat

cunque

id ob-

t, inte-

SUM-

endum,

spliceat

ra con-

ici, ta-

duobus

ntes &

RITAS.

Patre,

Patre,

flagrat

ncolens

I. Tim.

de celo

et: sed

pietatis

orum

na de-

yl. 21.

Ephes.

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 076 Patch Reference numbers on UTT